

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn ט"ז דף of נזיר. מסכת נזיר.
Some of the topics we will learn about include:

גילוח

After completing the נזירות period, the Nazir must shave his head. The Mishnah discusses when exactly this should take place.

נזר בבית הקברות

Someone who accepted נזירות in a cemetery, or when he was טמא, does not bring קרבנות טומאה when he becomes טהור. The Gemara debates his status while he is still טמא.

A

גילוח

נזר

בבית הקברות

B Through its discussion, the Gemara also refers to the following important ideas:

סתם נזירות

The Gemara cites a מחלוקת on דף ה' whether the length of a standard נזירות whose length was not specified, is twenty-nine or thirty days.

מקצת היום ככולו

may take place on the last day of the נזירות period, because the partial day that he did observe can be reckoned as a full day. However, if he explicitly accepted ימים שלימים, a certain number of complete days, he may only be מגלה on the following day.

יום מלאות is the last day of his Nezirah term.

B

סתם
נזירות

מקצת היום
ככולו

יום מלאות

1 So let's review....
Zugt di Mishnah
מי שאמר הרני נזיר מגלח יום שלשים ואחד
Someone who accepted נזירות for an unspecified period of time shaves his head on the thirty-first day of his term. However, ואם גילה ליום שלשים יצא
If he shaves on the thirtieth day he has fulfilled his obligation.

2 The Gemara on דף ה records the dispute of רב מתנא and בר פדא regarding the length of נזירות, סתם נזירות whose length was not specified.
רב מתנא says
He is a Nazir for thirty days, while בר פדא holds
סתם נזירות כ"ט יום
It lasts only twenty-nine days.

The Gemara there also mentioned another Machlokes:
רב מתנא holds
אמרין מקצת היום ככולו
מדאורייתא, the נזירות completes even after a partial 30th day.
בר פדא holds
לא אמרין מקצת היום ככולו
מדאורייתא, the נזירות completes only after a FULL 29 days.

Now, according to רב מתנא we can simply explain our Mishnah as follows:

מגלח יום ל"א
Because, since סתם נזירות ל' יום, he's מגלח the day AFTER his נזירות term has ended. However,

ואם גילה ליום שלשים יצא
He can fulfill his obligation on day thirty as well, because
מקצת היום ככולו
The beginning of the thirtieth day can be reckoned as an entire day, and it is considered as if he shaved after the נזירות term ended.

בר פדא, on the other hand, explains
מגלח יום ל"א
One should preferably shave on day thirty-one, because
נזירה אטו שלשים שלימין
To avoid confusion with נזירות that was explicitly accepted for thirty full days - In that case one must wait until day thirty-one, after the נזירות is completed, because

לא אמרין מקצת היום ככולו
However, in our case
ואם גילה ליום שלשים יצא
Because, since סתם נזירות כ"ט יום,
day THIRTY is already after the נזירות term.
However, he certainly cannot be כ"ט יום, because בר פדא holds
לא אמרין מקצת היום ככולו

The Gemara points out that
כנליה כדהוין בה אליבא דבר פדא ורב מתנא
The Gemara on דף ו has already explained our entire Mishnah according to both opinions. However, since the Halachah follows רב מתנא, we will explain the rest of the Mishnah according to his view.

The Mishnah continues: However, if he said
הרני נזיר שלשים יום - specifying that the נזירות should last thirty days;
אם גילה ליום שלשים לא יצא
Tosfos on דף ו explains that since a standard נזירות also lasts thirty days, his unnecessary specification must refer to שלשים שלימין, thirty complete days, as opposed to מקצת היום, and therefore, he cannot fulfill his obligations on the thirtieth day.

1

מי שאמר הרני נזיר

מגלח יום שלשים ואחד

ואם גילה ליום שלשים יצא

2

The Gemara on דף ה records the dispute:

בר פדא	רב מתנא
סתם נזירות כ"ט יום	סתם נזירות ל' יום
לא אמרין מקצת היום ככולו	אמרין מקצת היום ככולו

מגלח יום שלשים ואחד

ואם גילה ליום שלשים יצא

סתם נזירות כ"ט יום

מקצת היום ככולו

3 The Mishnah continues:
 מי שנזר שתי נזירות
 Someone who accepted two consecutive נזירות periods;
 מגלח את הראשונה יום שלשים ואחד
 ומגלח את השנייה יום ששים ואחד
 The thirty-first day, after the תגלחת, serves as the first day
 of the second נזירות, and so he is מגלח on day sixty-one,
 which is day thirty-one of the second term. Yet
 ואם גילח את הראשונה יום שלשים
 ומגלח את השנייה יום ששים
 By shaving on day thirty - which as mentioned earlier in
 the Mishnah is בדיעבד acceptable - the second term began
 a day earlier, and he is מגלח on day sixty, which is now the
 thirty-first day of the second נזירות.
 ואם גילח יום ששים חסר אחד יצא
 If he brought his Korbanos on Day 59, he was יוצא, because
 it's the thirtieth day of his second term.

וזו עדות העיד רבי פפיס על מי שנזר שתי נזירות
 שאם גילח את הראשונה יום שלשים
 ומגלח את השנייה יום ששים
 ואם גילח ליום ששים חסר אחד יצא
 ואם גילח ליום ששים חסר אחד יצא
 testified to the above Halachah, and explained
 שיום של שלשים עולה לו מן המנין
 The thirtieth day can serve as both the last day of the first
 term, because מקצת היום ככולו, and as the first day of the
 second term;
 מידי דהוי אדם שמקבל עליו נזירות בחצי היום
 Just like every נזירות that is accepted in middle of the day.
 =====

3

מי שנזר שתי נזירות

▼

ואת השנייה	מגלח את הראשונה
יום ששים ואחד	יום שלשים ואחד

The thirty-first day, serves as the first day

▼

ואם גילח את הראשונה

יום שלשים

▼

ואם גילח	מגלח את השנייה
יום ששים חסר אחד	יום ששים

יצא

ליום של שלשים זולתו או מן המנין
מקצת היום ככולו

▼

מידי דהוי אדם שמקבל עליו נזירות בחצי היום

4 The Mishnah continues
 מי שאמר הריני נזיר
 נטמא יום שלשים
 סותר את הכל
 If he becomes טמא on day thirty, which is the last day of his term, he must begin his נזירות anew after becoming טהור.
 רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה
 רבי אליעזר says that he does not need to begin his term again, because, since he already observed part of the thirtieth day, and based on מקצת היום ככולו his term is essentially completed. He's merely waiting to bring his Korbanos the next day. Therefore,
 כל אחר מלאת שבעה סותר
 He waits seven days until he is טהור and can immediately thereafter bring his קרבנות. The רבנן, on the other hand, maintain that we can only use ככולו היום ככולו, היכא דהביא קרבנותיו בטהרה
 Where he brought his קרבנות, thereby concluding the נזירות completely

4

מי שאמר הריני נזיר
 נטמא יום שלשים

רבי אליעזר
 אינו סותר
 אלא שבעה

תנא קמא
 סותר
 את הכל

Since he already observed part of the thirtieth day
 מקצת היום ככולו

We can only use
 מקצת היום ככולו
 היכא דהביא קרבנותיו בטהרה

5 However, if he said
 הריני נזיר שלשים יום
 Even רבי אליעזר agrees that
 נטמא יום שלשים סותר את הכל
 If he becomes טמא on day thirty he must begin his נזירות anew. The Gemara explains דאמר שלימין, it is as if he specified thirty COMPLETE days, and therefore in this case we do not say ככולו היום ככולו.
 =====

5

הריני נזיר שלשים יום

Even רבי אליעזר agrees
 נטמא יום שלשים
 סותר את הכל

דאמר שלימין
 It is as if he specified thirty COMPLETE days
 In this case we do not say
 ככולו היום ככולו

6 The Mishnah continues
 הרניני נזיר מאה יום
 If he accepted a נזירות for one hundred days;
 נטמא יום מאה סותר את הכל
 The תנא קמא holds that if he becomes טמא on the last day
 he must begin his entire term anew, just like in the earlier
 case of a נזירות of thirty days.
 רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שלשים
 He repeats only thirty days.
 רבי אליעזר derives this from the Pasuk
 זאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו
 This shall be the law of the Nazir on the day he completes
 his term. רבי אליעזר interprets this to mean
 נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר
 If he becomes טמא on the last day of the נזירות he only
 needs to count another standard נזירות period of thirty
 days, regardless of the length of the original term.
 תוספות explains that this is only true if he said explicitly
 טומאה, one hundred COMPLETE days. If he
 merely said יום מאה he would NOT observe another thirty
 days, because we would say היום ככולו, and the טומאה
 would be considered to have taken place AFTER the יום
 מלאת, and so רבי אליעזר would say שבעה סותר, מלאת,
 just as in the earlier case of נזיר.

6

הרניני נזיר מאה יום
נטמא יום מאה

<p>רבי אליעזר אינו סותר אלא שלשים</p>	<p>תנא קמא סותר את הכל</p>
<p>זאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו</p>	
<p>נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר</p>	

7 The Mishnah concludes: However,
 נטמא יום מאה ואחד,
 If he became טמא on the one hundred and first day, after
 the נזירות period already ended,
 סותר שלשים יום
 The רבנן obligated him to observe another thirty days, as
 תוספות explains
 'גזירה יום ק"א אטו יום ל'
 Since it might be confused with day thirty of a standard
 נזירות, which is also a day when קרבנות can be brought;
 רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה
 רבי אליעזר holds that
 'לא גזרינן יום ק"א אטו יום ל'
 We are NOT concerned about day thirty, since even if he
 became טמא on day thirty he would not have to repeat his
 term, because מוקצת היום ככולו. The רבנן, as we explained
 earlier, do not apply מוקצת היום ככולו until after the קרבנות
 are brought.
 =====

7

נטמא יום מאה ואחד

<p>רבי אליעזר אינו סותר אלא שבעה</p> <p>א"א גזרינן יום ק"א אטו יום א'</p>	<p>תנא קמא סותר שלשים יום</p> <p>גזרינן יום ק"א אטו יום א'</p>
---	--

8 Zugt di Mishnah
 מי שנזר והוא בבית הקברות
 If someone accepted while in a cemetery; or as
 adds, אם היה טמא, at the time he accepted the
 נזירות
 אפילו היה שם לי יום
 אין עולין לו מן המנין
 ואינו מביא קרבן טומאה
 He does not bring טומאה קרבן.

יצא ונכנס
 עולין לו מן המנין
 ומביא קרבן טומאה
 If he left and became טהור, and then re-entered the
 cemetery, he must bring a קרבן טומאה like every נזיר who
 becomes טמא.

9 The Gemara brings a מחלוקת regarding his status while
 still in the cemetery:
 רבי יוחנן אמר נזירות חלה עליו
 The נזירות he accepted is valid. As Tosfos explains,
 ולוקה בעודו שם אטומאה אם התרו בו לצאת ממנו
 ואתגלחת ואשתית יין
 He would get מלקות for all נזירות.
 וכשיטהר אין צריך לחזור ולקבל עליו נזירות
 And once he becomes טהור he does not need to accept
 נזירות again. Rather, he begins counting his thirty days
 immediately upon becoming טהור, because the first נזירות
 was effective, and
 מיתלא תליא וקיימא
 כיון דמשכחא טהרה חיילא
 The נזירות regarding קרבן טהרה takes effect as soon as
 it can.

ריש לקיש אמר אין נזירות חלה עליו
 His נזירות was not effective. He is מותר בין ותגלחת and he is
 not liable for the טומאה in the interim. Therefore,
 אי הדר ואמר חיילא עליה ואי לא לא
 He only becomes a Nazir when he reaccepts the נזירות
 after he becomes טהור.

קבלה והרא"ש say that he does not need to make a קבלה
 גמורה. A קבלה מועטת is sufficient. Which means; he does
 not have to make a new Neder by repeating נזיר. He
 merely has to say שגדרתי "I now commence to
 fulfill my previous קבלה."

also adds that even according to Reish Lakish
 כשיטהר מוטל עליו לקבל נזירות
 His earlier קבלה obligates him to reaccept the נזירות as
 soon as possible, and he transgresses תאחר if he
 unnecessarily delays.

The Gemara proceeds to question Reish Lakish's opinion
 from our Mishnah and several Braisos which continues in
 to the next Daf.

8 *מלך*

**מי שנזר
 והוא בבית הקברות**

יצא ונכנס	אפילו היה שם לי יום
עולין לו מן המנין ומביא קרבן טומאה	אין עולין לו מן המנין ואינו מביא קרבן טומאה

9

**His status while
 still in the cemetery**

ריש לקיש אמר אין נזירות חלה עליו	רבי יוחנן אמר נזירות חלה עליו
He is מותר בין ותגלחת and he is not liable for the טומאה in the interim	ולוקה בעודו שם אטומאה אם התרו בו לצאת ממנו ואתגלחת ואשתית יין וכשיטהר אין צריך לחזור ולקבל עליו נזירות
אי הדר ואמר חיילא עליה ואי לא לא	מיתלא תליא וקיימא כיון דמשכחא טהרה חיילא